

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00801/2011-01

Дана: 08.марта 2012.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **Д. Д. из Београда**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности,, на седници Високог савета судства дана 08.марта 2012.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **Д.Д. из Београда** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-00143/2010-01 од 14.јуна 2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Д. Д. је до престанка судијске дужности обављао судијску дужност у Другом Општинском суду у Београду, подноси пријаву за избор у Први Основни суд у Београду, Виши суд у Београду и Апелациони суд у Београду.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабран за судију у судове за које је поднео пријаву за избор.

Против те одлуке изјављује уставну жалбу дана 25.02.2010.године, а из разлога

- Пропуштања да му се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у његову стручност, достојност и оспособљеност;
- Да му се омогући увид у доказе како у погледу сумње у његову стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних;
- Да се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима;
- Да му се достави одлука са разлозима
- Због пропуштања да му се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука
- Што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашене службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и

закону, као и да му је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство

У погледу испуњености критеријума указује да његови резултати не изазивају сумњу која би била основ за обарање претпоставке да не испуњава критеријуме и мерила из одлуке. У погледу квалитета рада истиче да је у 2005.-07.години имао укинutih 15,3% одлука а у 2008.години 5,9% што представља од бољих резултата међу већима у којима је поступао, да је имао испуњеност норме и то 2006.године 106%, 2007.године 89% и 2008.године 103%, као и да није имао застарелих предмета а који би се могли приписати његовом очигледном пропусту.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, да је пропуштено да му се достави обавештење о постојању сумње у стручност, оспособљеност и достојност, да му је било ускраћено право на правично суђење.

Одлуком Високог савета судсва број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу I тачка 163 диспозитива констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунио критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду, а из разлога битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. У жалби истиче, да је у тренутку одлучивања по његовој пријави на избор био на сталној судијској дужности, па како се налазио на сталној судијској дужности, сматра да испуњава све критеријуме и требало је да буде изабран за судију. Дато образложење сматра паушалним, односно, да не садржи конкретизоване разлоге. Од битних повреда, истиче да је Високи савет судства одлучивао у некомплетном саставу, а да је као такав и конституисан, па да стога није ни могао да одлучује, ни каснијим избором осталих чланова; потом да је озбиљно доведено у питање пристрасност појединих чланова ВСС, јер су у спроведеном поступку учествовали као кандидати и њихови блиски сродници, или пак лица са којима су били у пословном односу; да су седнице за јавност биле затворене; да га ВСС није обавестио о постојању сумње у испуњеност критеријума, нити му је омогућено да се о разлозима у сумњу изјасни, да је одлука необразложена, односно да не садржи јасне, конкретне и индивидуализоване разлоге; да приликом одлучивања ВСС није имао никакве друге податке сем пријаве и статистичке податке о раду подносиоца пријаве, да оспорена одлука не садржи поуку о правном леку. У погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, указује да Одлука о критеријумима и мерилима не садржи вредносну скалу, као јасно мерљива мерила, да приликом одлучивања ВСС није имао у виду ефективно радно време судије, да се не види на који начин је цењена основаност притужби, да није прибављено мишљење седнице свих судија суда у којем је радио нити непосредно вишег суда, а што је била обавеза, а указује на низ повреда права гарантованих Уставом. Предлаже усвајање жалбе и поништавање побијане одлуке.

Поднеском од 20.05.2010.године допуњује наводе из жалбе Уставном суду, указује да је извршио увид у резултате рада који су јавно објављени од стране ВСС и да увидом у њих констатује да су исти погрешни и да је већ доставио званичне судске податке који се разликују од тих података.

Одлуком Високог савета судства број 119-05-00143/2010-01 од 14.06.2010.године замењена је одлука од 25.12.2009.године у ставу I тачка 163 изреке решења, дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности и оспособљености у смислу одредбе члана 14 став 1 тача 1, 3 и 7 Одлуке о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, а у разлозима се у битноме наводи:

Сумња се образовала на основу чињенице да је у периоду који је сагледаван, имао одлука израђених након рока од 30 дана, на колико се максимално може продужити рок за израду одлуке и то у 2006.години 5 одлука у року од 30 до 60 дана и 17 преко 60 дана, 2007.године 2 одлуке преко 60 дана и 2008.године 12 у року до 60 дана и 5 након 60 дана, па непримерним роком израде одлука и прекорачењем законских рокова за израду одлука довео у сумњу право странака на суђење у разумном року, те се на основу овога се закључује да није показао довољан ниво сручности и оспособљености.

У погледу оспособљености је наведен и коефицијент ажурности и ефикасности, па се наводи да је имао лош коефицијент ажурности и то у 2006.години 13,8, 2007.године 16,03 и 2008.године 16,7, а да у прилог томе иду и подаци везани за старе предмете чији се број повећавао и то на почетку 2006.године да је имао 53 стара предмета, почетком 2007.године 71 а почетком 2008.године 79 из чега произилази да није поклонио довољну пажњу у старим предметима нити им је дао приоритет и да је предмете селективно решавао.

У оквиру оспособљености се наводи и да није имао испуњеност оријентационе норме, па да је у 2007.години имао норму од 89,40%, а у 2008.години 92,70%.

У погледу критеријума стручности а који се утврђује кроз квалитет на основу броја потврђених, преиначених и укинутих одлука по правном леку наводи се да није имао задовољавајући квалитет и да је у 2007.години имао 55,56% потврђених, 11,11% преиначених и 33,33% укинутих, а да је овај проценат знатно већи од просека суда који је био 19,62%, па како је он већи и од овог просека а и од процента прописаног Мерилима за оцену успешности није показао задовољавајући квалитет у раду.

На основу изнетог закључено је да није испунио услове прописане одредбама члана 45 став 2 и 3 Закона о судијама, па како није изабран за судију престала му је судијска дужност по сили закона дана 31.12.2009.године.

Против те одлуке поднеском од 18.11.2010.године се изјашњава и побијану одлуку сматра незаконитом, да је селективним узимањем резултата погрешно применио одредбе члана 13 став 3 и 4 Одлуке о критеријумима и мерилима, јер резултати нису сагледавани на трогодишњем нивоу већ на нивоу једне године, да изабрани кандидати имају много већи проценат укинутих одлука од њега, а да су при том и као мање стручни од њега напредовали, у погледу испуњености норме указује да су унети потпуно погрешни резултати па да је и према званичном судском извештају имао у 2008.години испуњеност норме од 103% а не 92,70% како се наводи у побијаној одлуци, а да на основу свега тога нису ни примењени критеријуми из Одлуке

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 31.08.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Другог општинског суда у Београду, Извештај Првог Основног суда у Београду број VIII Су.727/2011 од 04.08.2011.године, увида у предмет Другог општинског суда у Београду број К.1339/06 сада Првог основног суда у Београду број К.4448/11, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

У изјави пред Комисијом Високог савета судства подносилац приговора, је у првом реду све статистичке податке и извештаје о његовом раду прихватио као тачне, , а потом указао да се број старих предмета у његовом раду уместо повећавао – смањивао. У погледу укинутих одлука уколико се исто сагледа на трогодишњем нивоу онда проценат укинутих одлука износи 14,29%, а у погледу укинутих одлука у 2007.години наводи да је те године имао у раду тешких предмета и да је то и узроковала већим процентом укинутих одлука, а да када се погледају друге године да је имао и испод 10% укинутих одлука. По проценту испуњености оријентационе норме не сматра да је имао најбоље остварење резултата али да је имао међу бољим остварењем резултата. Наводи да када је добио у рад предмет „јатака Р. М.“ обустављен му је прилив, па када узастопце три месеца није остваривао резултате сам је захтевао да му се врати нормалан прилив. Уз то у раду је имао и организационих проблема, обзиром да је његов дактилограф био на дужем боловању, па је у вези израда одлука имао само услуге дактилобироа, а при том сложеност предмета које је имао у раду условљавало је и дужу израду одлука. У вези предмета К.1339/06 сматра да је поступао ажурно, а што се да утврдити и на основу увида у предмет, да је претресе заказивао у кратким роковима. Дуђину трајања поступка условило је болест окривљеног, као и чињеница да се у поступку није могао саслушати кључни сведок. Сматра да је на законит начин предложио ванрасправном кривичном већу да се суд огласи стварно ненадлежним и огласи надлежним за даље поступање Окружни суд у Београду, при том да он никада није доносио одлуку о ненадлежности већ да је исту

одлуку доносило ванрасправно веће, па да он није тиме допринео дужини трајања поступка. При том и данас сматра ту одлуку исправном и да би на исти начин поступио и сматра да је то погрешна одлука Окружног суда, а када је увидео да Окружни суд неће променити одлуку наставио је рад на предмету.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршио судијску дужност као судија Другом општинског суда у Београду и према извештају суда остварио је следеће резултате:

2006.године

К предмета укупно у раду 308 предмета од тога пренетих 146 и 53 стара, примљених нових 118, укупно решено 160 предмета од тога 136 пресудом и 22 стара предмета, нерешених на крају 148 од тога 31 стари, 5 одлука израђено у року до 60 дана и 17 одлука након 60 дана, разматраних по жалби 28 од тога 21 потврђене или 75,00%, 5 преиначених или 17,90%, просек одељења 20,2% и 2 укинута или 7,10%, просек одељења 16,7%.

У Т2 обрасцу није назначен коефицијент ажурности, на основу извештаја Министарства правде остварен је коефицијент ажурности од 13,8, а просек одељења је 9,44.

Укупно остварење норме 104%.

2007.године

К предмета укупно у раду 308 предмета од тога пренетих 148 и 71 стара, примљених нових 118, укупно решено 136 предмета од тога 117 пресудом и 27 старих, нерешених на крају 172 од тога 44 стари, 2 одлуке израђене након 60 дана, разматраних по жалби 18 од тога 10 потврђених или 55,60%, 2 преиначене или 11,10% и 6 укинутих или 33,30%.

Просек одељења 66,15% потврђених, 14,23% преиначених и 19,62% укинутих.

У Т2 обрасцу није назначен коефицијент ажурности, на основу извештаја Министарства правде остварен је коефицијент ажурности од 16,03, а просек одељења је 12,64.

Укупно остварење норме 89,40%.

2008.године

К предмета укупно у раду 320 предмета од тога пренетих 172 и 79 стара, примљених нових 110, укупно решено 153 предмета од тога 118 пресудом и 38 старих, нерешених на крају 167 од тога 41 старих, 12 одлука израђених до 60 дана и 5 одлука израђених након 60 дана, разматраних по жалби 17 од тога 14 потврђених или 82,40%, 2 преиначене или 11,80% и 1 укинута или 5,90%.

Просек одељења 67,28% потврђених, 20,59% преиначених и 12,13% укинутих.

У Т2 обрасцу није назначен коефицијент ажурности, на основу извештаја Министарства правде остварен је коефицијент ажурности 16,70, а просек одељења је 12,66.

Укупно остварење норме 92,70%, док је у збирном Т2 обрасцу наведено остварење норме од 103%.

На основу извештаја Првог основног суда у Београду утврђује се у првом реду да је на основу података из електронског уписника констатовано да уместо назначеног броја одлука које су израђене након рока од 60 дана у извештају о раду – 24, утврђено да је подносилац приговора израдио укупно 16 одлука након рока од 60 дана и то:

1. К.621/04 пресуда објављена 02.11.2006.године одлука експедована 16.03.2007.године време израде одлуке 134 дана;

2.	K.387/06	пресуда објављена 10.05.2006.године	одлука	експедована
		24.07.2006.године време израде одлуке 75 дана;		
3.	K.697/06	пресуда објављена 18.10.2006.године	одлука	експедована
		10.01.2007.године време израде одлуке 84 дана;		
4.	K.767/06	пресуда објављена 06.10.2006.године	одлука	експедована
		22.01.2007.године време израде одлуке 108 дана;		
5.	K.2021/05	пресуда објављена 08.02.2007.године	одлука	експедована
		28.05.2007.године време израде одлуке 109 дана;		
6.	K.2084/05	пресуда објављена 30.04.2007.године	одлука	експедована
		04.07.2007.године време израде одлуке 65 дана;		
7.	K.157/07	пресуда објављена 01.02.2007.године	одлука	експедована
		30.05.2007.године време израде одлуке 118 дана;		
8.	K.9331/02	пресуда објављена 20.05.2007.године	одлука	експедована
		15.08.2007.године време израде одлуке 87 дана;		
9.	K.1152/02	пресуда објављена 24.01.2008.године	одлука	експедована
		17.04.2008.године време израде одлуке 83 дана;		
10.	K.929/03	пресуда објављена 21.04.2008.године	одлука	експедована
		30.07.2008.године време израде одлуке 100 дана;		
11.	K.1645/05	пресуда објављена 26.11.2007.године	одлука	експедована
		30.01.2008.године време израде одлуке 65 дана;		
12.	K.1938/05	пресуда објављена 04.06.2008.године	одлука	експедована
		07.08.2008.године време израде одлуке 64 дана;		
13.	K.1196/07	пресуда објављена 20.11.2007.године	одлука	експедована
		31.01.2008.године време израде одлуке 72 дана;		
14.	K.1267/07	пресуда објављена 12.11.2007.године	одлука	експедована
		26.03.2008.године време израде одлуке 134 дана;		
15.	K.553/08	пресуда објављена 10.10.2008.године	одлука	експедована
		25.12.2008.године време израде одлуке 76 дана;		
16.	K.1103/08	пресуда објављена 30.09.2008.године	одлука	експедована
		05.03.2009.године време израде одлуке 156 дана;		

Просек одељења за посматрани период је био за одлуке до 60 дана 23 а преко 60 30 одлука

Према извештају о раду на почетку извештајног периода имао је у раду 53 стара предмета, а укупно у раду у посматраном периоду имао је 128 старих предмета, од укупно 618 предмета у раду. Укупно је решено на све начине 449 предмета, а од тога старих 87. На крају извештајног периода у раду је остао 41 нерешен стари предмет.

Одлуком Високог савета судства од 06.10.2011.године Другој Комисији враћен је предмет на допуну чињеничног стања ради утврђивања савесног поступања подносиоца приговора у предмету Другог Општинског суда у Београду који сада носи број К.4448/11. Увидом у списе се констатује да је друго Општинско јавно тужилаштво у Београду дана 14.07.2006.године подигло оптужницу против Ђ.Ј. и других због сумње да су извршили кривично дело помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333

ст 3 у вези са ст 1 у продужењу у вези члана 61 КЗ РС. Предмет је носио ознаку К.1339/06 и предметом је био задужен подносилац приговора, а оптужница је ступила на снагу дана 08.09.2006.године. Предмет носи ознаку државне тајне.

Главни претрес је одржан дана 27.09.2006.године и на истом је искључена јавност, обзиром да је и у фази истраге донета одлука суда о обавези чувања тајне.

Следећи заказан за 25.10.2006.године, одлучивано о процесним питањима следећи заказан за 17, 20 и 21.11.2006.године, претрес јаван одржан, наставак 27 и 28.11.2006.године одржан, наставак25., 26. и 27.12.2006.године, одржан и одложен за 27, 28. и 29.03.2006.године. Услед недоласка прво окривљеног, услед болести главни претрес није одржан, одложен за 07. и 08.06.2006.године, одржан а одложен за 06.12.2006.године.

Дана 29.11.2006.године Кривичном ванрасправном већу ставља предлог да се Други Општински суд у Београду огласи стварно ненадлежним за даље поступање, као разлог ступање на снагу Закона о изменама и допунама закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине (Сл.гласник РС 101/07 од 05.11.2007.године), а који је увео у члану 1 надлежност Округног суда у Београду за поступање у предметима из кривичних дела из члана 333 КЗ.

Главни претрес од 06.12.2006.године одложен јер првоокривљени није приступио због болести.

По предлогу подносиоца приговора ванрасправно веће, решењем број Кв.1260/07 од 07.12.2007.године се огласило стварно ненадлежним за поступање.

Решењем Округног суда у Београду бр.Кж.445/08 од 21.02.2008.године жалбе и окривљених и јавног тужилаштва су усвојене и предмет враћен првостепеном суду на даљи поступак, а у закључку тог суда се наводи „како су наведене одредбе закона о изменама и допунама Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине ступиле на снагу годину дана по подизању оптужнице против окривљених, то се не могу ретроактивно применити, те погрешан закључак првостепеног суда да је за пресуђење у овој кривичној ствари надлежан Округни суд.“

По укидању предмет добија нов број К.514/08.

По пријему у рад подносилац приговора, ванрасправно кривичном већу доставља списе са предлогом да се суд огласи стварно ненадлежним, а дате разлоге у другостепеној одлуци сматра да је у питање ступање на снагу процесних одредби и да се оне могу применити ретроактивно.

Кривично ванрасправно веће својим решењем број Кв.466/08 од 17.04.2008.године оглашава Други општински суд стварно ненадлежним и одређује да се по правоснажности списи доставе округном суду на даљи поступак.

Решењем Округног суда у Београду бр.Кж.1921/08 од 10.07.2008.године жалбе и окривљених и јавног тужилаштва су усвојене и предмет враћен првостепеном суду на даљи поступак, а у закључку тог суда се цитира одредба члана 21 Закона по којој је одређено да се започети поступци настављају пред судовима који су били стварно и месно надлежни.

По укидању предмет добија нов број К.1098/08.

По пријему у рад подносилац приговора ванрасправном кривичном већу доставља списе са предлогом да се суд огласи стварно ненадлежним, а дате разлоге у другостепеној одлуци сматра да је у питању ступање на снагу процесних одредби и да се оне могу применити ретроактивно.

Кривично ванрасправно веће својим решењем број Кв.889/08 од 09.10.2008.године оглашава Други општински суд стварно ненадлежним и одређује да се по правоснажности списи доставе Окружном суду на даљи поступак.

Решењем од 17.10.2008.године обустављен је поступак према првоокривљеном Ђ. Ј. услед смрти.

Решењем Окружног суда у Београду Бр.Кж.3796/08 од 15.01.2009.године жалбе и окривљених и јавног тужилаштва су усвојене и предмет враћен првостепеном суду на даљи поступак, а у закључку се указује да код непромењеног чињеничног и правног стања је већ у ранијим одлукама указано првостепеном суду на повреду Кривичног закона.

23.04.2009.године одржан главни претрес сада предмет носи број К.249/09, наставак главног претреса 27.04.2009.године, одржан па наставак 29.04.2009.године, одржан наставак 09.06.2009.године, наставак 11.06.2009.године није одржан наставак 23.09.2009.године, одржан наставак 15.10.2009.године одложен за 27.11.2009.одржан и последњ и главни претрес одржан дана 21.12.2009.године.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума стручности заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности, а из следећих разлога:

Чланом 5 Правила је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

-просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност

и

-минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05);

У судовима у којима нису формирана одељења, а судија је поступао у више материја, узеће се просек на нивоу суда.

Подносилац приговора је у посматраном периоду 2006. и 2008.години имао задовољавајући квалитет рада,односно проценат укинутих одлука од 7,10% односно 5,90%, што је и далеко испод просека одељења у којем је радио. У 2008.години подносилац приговора није имао задовољавајући квалитет рада, обзиром да је имао укинутих 33,3% што је већи проценат укинутих одлука и од минимума успешности прописаног чланом 13 Мерила за оцену минимума успешности а који за судију општинског суда у кривичној материји износи 15%, а представља проценат укинутих одлука у односу на разматране одлуке пред вишим судом, а такође и у односу на мерило прописано чланом 5 став 1 алинеја 1 Правилника, јер је у 2007.години имао проценат укинутих одлука и изнад просека суда у којем је радио, а који је те године износио 19,62%. Уколико би се изоловано посматрао овај проценат укинутих одлука, подносилац приговора не би испунио критеријум стручности. Због тога и ово мерило је Високи савет судства посматрао у вези са свим осталим резултатима рада подносиоца приговора и крајњи суд о испуњености овог услова дао свеобухватно.

Основано је изражена и сумња у испуњеност критеријума оспособљености.

Одредбом члана 6 Правила прописано је да подносилац приговора испуњава критеријум оспособљености уколико је у 2006., 2007. и 2008.години испунио оријентациону норму која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности или просека одељења, и уколико у истом периоду није имао груба негативна одступања у односу на најмање један од следећих мерила, па тако се наводи одлука израђених по истеку 30 дана након пресуђења у односу на просек одељења у којем је радио.

Подносилац приговора у 2007.години али ни у 2008.годни није решио минималан број предмета, односно остварио минимум оријентационе норме, а у раду је имао довољан број предмета да исто постигне. Подносилац приговора је у 2007.години имао испуњеност оријентационе норме од 89,40%, па је узет коефицијент ажурности подносиоца приговора у тој години који је износио 16,03. У тој години просек одељења је износио у погледу коефицијента ажурности 12,64. У 2008.години испуњеност норме је 92,70%, као званичан податак из извештаја о раду који је прихваћен, па је стога узет у обзир коефицијент ажурности који је износио 16,70 а просек одељења је био 12,66. Иако је подносилац приговора имао у раду довољан број предмета да оствари оријентациону норму, Високи савет је члану 4 став 1 Мерила за оцену минимума успешности, који је износио у кривичним предметима петомесечни, ценио оспособљеност подносиоца приговора према овом податку, а и према томе исти није остварио. Подносилац приговора је и у односу на коефицијент ажурности био далеко изнад толерантног, да би се рад судије могао оценити као задовољавајући. Уз то се констатује да је подносилац приговора, супротно његовом ставу, имао уједначен прилив предмета свакеод посматраних година. При том чињеницом да му је на лични захтев обустављен прилив у једној години је неприхватљив, јер није и при истом приливу као и све друге судије решавао довољан број предмета да би се његов рад могао сматрати успешним сходно Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности.

Поред тога подносилац приговора је у раду имао велики број старих предмета, а по броју у нивоу просека одељења. На крају сваке године подносиоцу приговора је остајало у раду и велики број нерешених старих предмета, а по броју опет у просеку одељења. Из овога се да закључити да подносилац приговора не поседује довољан ниво оспособљености, а који подразумева поседовање правничких вештина и добро познавање процесног права у решавању судских предмета, обзиром да је решавао мали број предмета, а поред тога није посвећивао ни довољну пажњу решавању старих

предмета, већ је тај број у раду подносиоца приговора био констатно висок у односу на број предмета у раду, а при том решавао предмете лакшег чињеничног и правног основа. Просек одељења је поред бољег остварења оријентационе норме, односно коефицијента ажурности био на истом нивоу решавања старих предмета. Дакле подносилац приговора, решавајући старе предмете на истом нивоу као и одељење, није решавао ни остале предмете једнаком брзином и квалитетом као друге судије на одељењу. Ово указује и на сумњу у савесност подносиоца приговора у раду, односно одсуство свести о друштвеној одговорности судије да странкама у разумном року обезбеди судску заштиту.

У погледу сумње у испуњеност критеријума оспособљености је и чињеница великог броја неблаговремено израђених одлука. У свим посматраним годинама подносилац приговора је имао знатан број одлука израђених након законом прописаног рока, а што сходно члану 16 Мерила за оцену минимума успешности представља мерило за оцену савесности рада судије. Такође овај основ представља сумњу у испуњеност критеријума прописаног чланом 14 став 1 тачка 7 Одлуке о критеријумима и мерилима, односно чланом 6 став 2 алинеја 1 Правила, да судија не испуњава критеријум оспособљености. Подносилац приговора је бројем израда одлука, а након рока од 60 дана спод просека одељења. Али овај број предмета израђених након законом прописаног рока указује на несавесно и неоспособљено поступање подносиоца приговора, поготово имајући у виду њихов број, дужину трајања израда одлука, па је тиме и озбиљно доведено у питање савесност у поступању, а што представља основ да би у смислу одредбе члана 45 Закона о судијама био изабран за судију.

Број одлука израђених након законом прописаног рока, па и максималног рока на који се тај рок може продужити, у односу на број решених предмета указује на несавестан рад и олако поступање у предметима, одсуства друштвене свести код подносиоца приговора у погледу статуса вршења судијске дужности, па тиме и ускраћивања странкама права на суђење у разумном року.

Уз све изнето, Високи савет судства је и коначну одлуку о испуњености критеријума стручности и оспособљености подносиоца приговора засновао и на основу поступања у предмету првобитно број К.1339/06. Ово је предмет у којем је подносилац приговора и законски морао поступати и законски нарочито савесно и ажурно, а како је то прописано и одредбама Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине. Законом је прописана хитност у поступању. Подносилац свесно крши и ове законске одредбе али и начела кривичног законодавства у поступању првостепеног у односно на другостепени суд. Првостепени суд је везан налозима другостепеног суда, а као основу функционисања судског система. Подносиоцу приговора је у више наврата налагано поступање али је он свесно кршећи своју обавезу истрајавао у свом ставу, а након неразумно дугог рока налог прихватио. Овакво поступање, уз законску обавезу да хитно поступа у оваквој врсти предмета, указује да подносилац приговора не поседује довољан степен обучености који подразумева добро познавање процесног права, као и познавање процесних института који се очекују од просечног правника. Својим непоступањем у предмету, који је при том имао посебну медијску и јавну пажњу, нарушио је и углед судства у јавности. Високи савет судства из чињенице да је подносилац приговора био законима обавезан на поступање, а то није чинио, уверио је у своју неоспособљеност. При том, разлоге које је подносилац приговора износио, Високи савет судства не може прихватити као разлоге који су везани за слободно судијско уверење, јер је и судија при вишеструком укидању везан за налоге непосредно вишег суда, као системски уређен начин поступања, па стога је и сам подносилац приговора иступио ван оквира слободног судијског уверења.

На основу свих утврђених чињеница, а које су везане за испуњеност критеријума, дакле да подносилац приговора није имао испуњеност норме, а то је могао да оствари, а при том је имао и незадовољавајући коефицијент ажурности испод просека одељења, да је имао одлука неизрађених ван законског рока, па и сваког разумног рока, да му је у раду остајао велики број нерешених старих предмета, а при том да је у раду посвећивао пажњу решавању предмета лакшег чињеничног и правног основа, да из датог примера проистиче очигледна неспособљеност, јер не познаје или да свесно не жели да примењује обавезујуће процесне одредбе, онда је и основан закључак да не поседује и стручност, без обзира што је то само резултат једне године од посамтраног периода.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности и оспособљености, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА

ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Мирјана Ивић

Доставна наредба

1. Подносиоцу приговора
2. Архиву ВСС